

TRIJE FATIMSKI PASTIRČKI

Maria Isabel de Mendonça Soares

Ilustracije Maria João Lopes

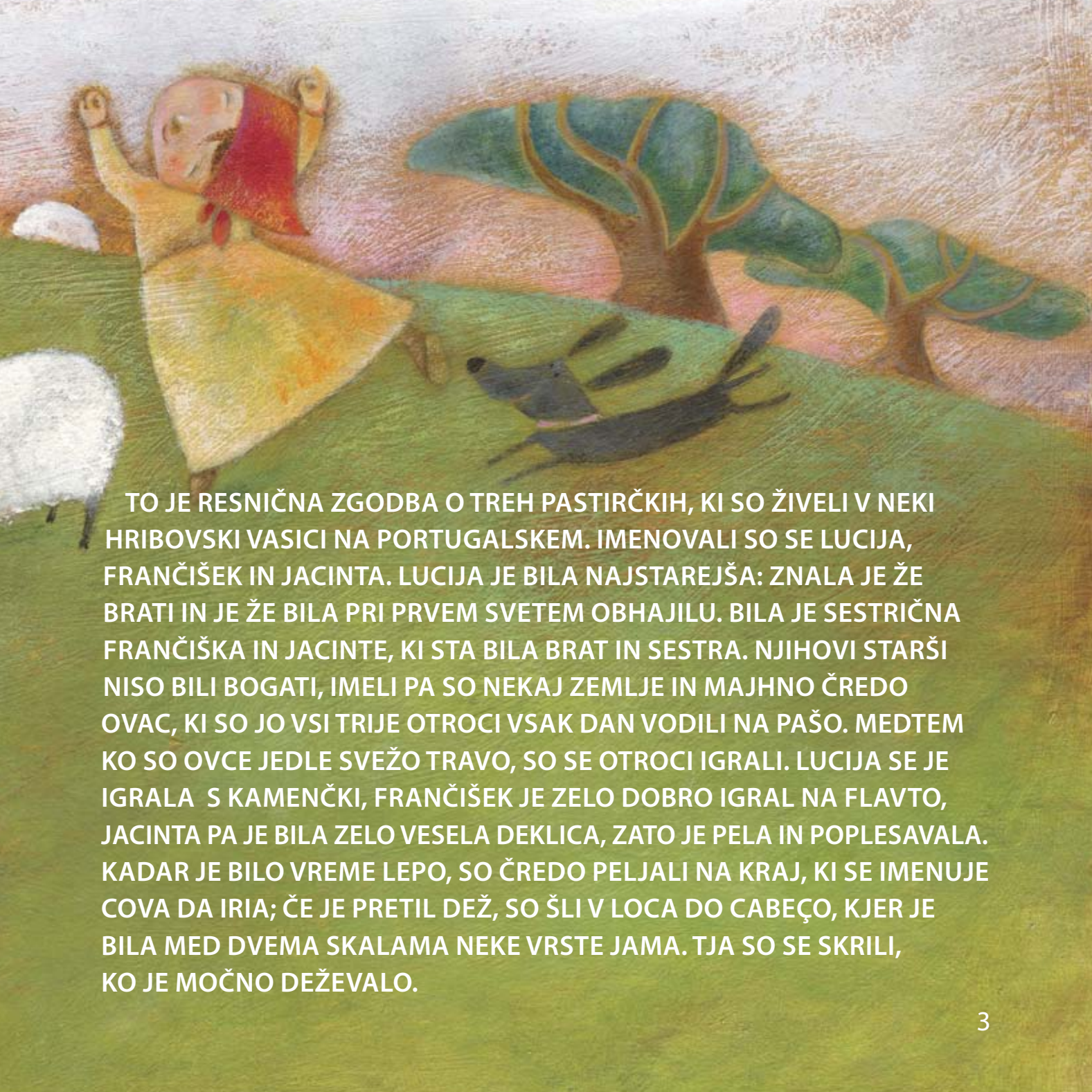
Maria Isabel de Mendonça Soares

TRIJE FATIMSKI PASTIRČKI

Ilustracije Maria João Lopes

TO JE RESNIČNA ZGODBA O TREH PASTIRČKIH, KI SO ŽIVELI V NEKI HRIBOVSKI VASICI NA PORTUGALSKEM. IMENOVALI SO SE LUCIJA, FRANČIŠEK IN JACINTA. LUCIJA JE BILA NAJSTAREJŠA: ZNALA JE ŽE BRATI IN JE ŽE BILA PRI PRVEM SVETEM OBHAJILU. BILA JE SESTRičNA FRANČIŠKA IN JACINTE, KI STA BILA BRAT IN SESTRA. NJIHOVI STARŠI NISO BILI BOGATI, IMELI PA SO NEKAJ ZEMLJE IN MAJHNO ČREDO OVAC, KI SO JO VSI TRIJE OTROCI VSAK DAN VODILI NA PAŠO. MEDTEM KO SO OVCE JEDLE SVEŽO TRAVO, SO SE OTROCI IGRALI. LUCIJA SE JE IGRALA S KAMENČKI, FRANČIŠEK JE ZELO DOBRO IGRAL NA FLAVTO, JACINTA PA JE BILA ZELO VESELA DEKLICA, ZATO JE PELA IN POPLESAVALA. KADAR JE BILO VREME LEPO, SO ČREDO PELJALI NA KRAJ, KI SE IMENUJE COVA DA IRIA; ČE JE PRETIL DEŽ, SO ŠLI V LOCA DO CABEÇO, KJER JE BILA MED DVEMA SKALAMA NEKE VRSTE JAMA. TJA SO SE SKRILI, KO JE MOČNO DEŽEVALO.

TAM SE JIM JE PRIPETILO NEKAJ ZELO NENAVADNEGA.
VIDELI SO ANGELA!
NI BIL KAKOR ANGELČKI Z BELIMI KRILCI IZ KARTONA,
OBLOŽENIMI S PERJEM, KI SO ŠLI V PROCESIJI.
TA JE BIL BLEŠČEČ IN PROSOJEN, KOT BI BIL IZ STEKLA.
ANGEL SE JE PRIBLIŽAL PASTIRČKOM IN JIM REKEL:
»NE BOJTE SE, JAZ SEM ANGEL MIRU. MOLITE Z MENOJ.«
IN NAUČIL JIH JE TOLE MOLITEV:

»MOJ BOG, VERUJEM VATE,
MOLIM TE, UPAM VATE
IN TE LJUBIM NADVSE.
PROSIM TE ODPUŠČANJA
ZA TISTE, KI NE VERUJEJO,
NE MOLIJO, NE UPAJO
IN TE NE LJUBIJO.«

**ČEZ NEKAJ DNI SO SE IGRALI OB VODNJAKU NA LUCIJINEM DVORIŠČU,
KO SE JIM JE ANGEL ZNOVA PRIKAZAL. TOKRAT JIM JE REKEL:
»SEM ANGEL PORTUGALSKE. ŠE NAPREJ VELIKO MOLITE,
DELAJTE ŽRTVE ZATO, DA BO NA ZEMLJO PRIŠEL MIR.«
(V TISTEM ČASU JE DIVJALA MED EVROPSKIMI DEŽELAMI VELIKA
VOJNA, V KATERI SO SE BOJEVALI TUDI PORTUGALSKI VOJAKI.)
KO SO ANGELA VIDELI PRVIČ, SO BILI ZELO PRESENEČENI,
ZDAJ PA ŠE VELIKO BOLJ.**

NI MINILO DOLGO, KO SE JIM JE ANGEL SPET PRIKAZAL. ZDAJ JE V ROKAH NOSIL KELIH IN JIM PODELIL SVETO OBHAJILO, KI JE BILO ZA FRANČIŠKA IN JACINTO PRAVZAPRAV PRVO SVETO OBHAJILO. ČUDNE STVARI SO SE DOGAJALE! TODA ČEZ ENO LETO SE BODO DOGAJALE ŠE BOLJ NENAVIDNE STVARI.

BIL JE POMLADANSKI DAN. TRINAJSTI MAJ OKROG POLDNEVA. SKUPAJ Z OVCAMI SO HODILI PO POLJU, KI SE IMENUJE COVA DA IRIA, KO SO NENADOMA ZAGLEDALI VELIKO LUČ, KOT BI BILA STRELA. TODA TO NI BILA NEVIHTNA STRELA. NOBENEGA GRMENJA SE NI SLIŠALO IN NA SINJE MODREM NEBU NI BILO VIDETI NOBENEGA OBLAKA. TEDAJ SE JE NAD HRASTOVIMI VEJAMI PRIKAZALA GOSPA. BILA JE BOLJ BLEŠČEČA KAKOR SONCE! OBLEČENA JE BILA V BELO IN V ROKAH JE IMELA ROŽNI VENEC. ZAČUDENI SO VSI TRIJE PASTIRČKI PADLI NA KOLENA IN LUCIJA JE VPRAŠALA: »OD KOD PRIHAJA VAŠA MILOST?«

»PRIHAJAM IZ NEBES,« JE ODGOVORILA GOSPA.

»IN KAJ ŽELI VAŠA MILOST?« JE LUCIJA ZNOVA VPRAŠALA.

»ŽELIM, DA ŠEST MESECEV PRIHAJATE SEM, PRAV NA TA DAN, TRINAJSTEGA, OB ISTI URI. IN DA VSE DNI MOLITE ROŽNI VENEC, PROSITE ZA MIR IN ZA GREŠNIKE. NAŠ GOSPOD JE ZELO ŽALOSTEN, KER SO LJUDJE ZLOBNI IN VELIKO GREŠIJO. ALI ŽELITE DELATI VI ŽRTVE ZANJE, DA NE BI BILI VEČ ZLOBNI IN DA JIM NAŠ GOSPOD ODPUSTI?«

»ŽELIMO!« SO TAKOJ ODGOVORILI TRIJE PASTIRČKI.

»VELIKO BOSTE MORALI TRPETI,« JIH JE OPOZORILA GOSPA. AMPAK BILA JE TAKO LEPA IN JE IMELA TAKO MIL POGLED, DA SO BILI POMIRJENI. GOSPA SE JE POTEM DVIGNILA IN SE DVIGALA PROTI MODREMU NEBU ... TER IZGINILA.

»JOJ, KAKO LEPA GOSPA!« JE VZKLIKNILA JACINTA. »NIKOMUR NIČ NE POVEJTA,« JE SVETOVALA LUCIJA. »ZAKAJ?« »NE POVEJ. TO JE SAMO NAŠA SKRIVNOST. KAR MORAMO STORITI, JE TO, KAR NAS JE GOSPA PROSILA: VSE DNI MOLITI ROŽNI VENEC IN DELATI ŽRTVE.«

IN TAKO SO TUDI ZAČELI DELATI.

VČASIH, V DNEH HUDE VROČINE, SO BILI ZELO ŽEJNI IN RES SO SI ŽELELI PITI SVEŽE VODE, AMPAK VEDNO JE KDO OD NJIH REKEL:

»NE PIJMO, DA SE BOMO ŽRTVOVALI ZA GREŠNIKE.«

IZPRAZNILI SO GLINEN VRČ, V KATEREM SO NOSILI VODO, IN JO DALI PITI OVCAM.

SPET DRUGIČ SO REVEŽEM, KI SO JIH SREČEVALI PO POTI, DAJALI KRUHA S SIROM, KI SO GA IMELI ZA MALICO, SAMI PA SO JEDLI HRASTOV ŽELOD, KI JE BOLJ GRENAK KOT ŽELOD ČRNIČEVJA.

NEKEGA POLETNEGA DNE, KO SO ŠKRŽATI POVZROČALI OGLUŠUJOČ HRUP S SVOJIM TSS TSS TSS,

SE JE JACINTA PRITOŽILA:

»JOJ, GLAVA ME TAKO ZELO BOLI. LUCIJA, DAJ, ZAVPIJ ŠKRŽATOM, NAJ UTIHNEJO! NE MOREM JIH VEČ POSLUŠATI.«

HIP ZATEM SE JE SPOMNILA IN REKLA:

»PUSTI JIH. TEŽKO POSLUŠAM HRUP, AMPAK TO ŽRTEV DAJEM ZA GREŠNIKE.«

